४९॥५०॥५१॥अध्यायतात्पर्यमाह स्त्रियाइति ॥५२॥५३॥५४॥ इतिअनुशासन॰नै॰भा॰द्वादशोऽध्यायः॥१२॥ ॥छ॥ तदेवंगौतमीसंवादेनीलकंठप्रभृतीनामाख्यानेर्थ इच्छोपगतेषु दुःखेषु अनुद्विग्नमना अतिथिभक्तआनृशंस्यादिधर्मवान् श्रियंप्राप्नोतितस्याश्चफलंकामः इंद्रियप्रीतिरूपः साचस्त्रीणामेवभूयसीपुंसस्त्वल्पतरेत्येतावतार्थेनो क्तं तमिमंकाममनुच्छीकृत्यपरमसुखावाप्तिकामस्यपूर्वोक्तानुद्वेगादीनुपासीनस्यवक्ष्यमाणाविधिनापरमेश्वरमाराधयिष्यतोहेयंदोषजातंवक्तुमयमध्यायआरभ्यते किमिति लो

वरंवृणुराजेंद्रयंत्वमिच्छसिसुव्रत ॥पुरुषत्वमथस्त्रीत्वंमत्तोयद्दिभिकांक्षसे ॥४९॥ स्त्र्युवाच स्त्रीत्वमेववृणेशक्रपुंस्त्वंनेच्छामिवासव॥ एव मुक्तस्तुदेवेंद्रस्तांस्त्रियंप्रत्यवाचह ॥५०॥ पुरुषत्वंकथंत्यक्त्वास्त्रीत्वंवोदयसेविभो॥एवमुक्तःप्रत्यवाचस्त्रीभूतोराजसत्तमः ॥५१॥ स्त्रियाःपु रुषसंयोगेप्रीतिरभ्यधिकासदा॥ एतस्मात्कारणाच्छक्रस्त्रीत्वमेववृणोम्यहं ॥५२॥ रमिताभ्यधिकंस्त्रीत्वेसत्यंवैदेवसत्तम॥ स्त्रीभावेनहितुष्या मिगम्यतांस्त्रिदशाधिप ॥५३॥ एवमस्त्वितिचोक्त्वातामापृच्छ्यत्रिदिवंगतः॥एवंस्त्रियामहाराजअधिकाप्रीतिरुच्यते॥५४॥ इतिश्रीम॰अनु शासन॰आनुशास॰दानधर्मेभंगास्वनोपाख्यानेद्वादशोऽध्यायः॥१२॥ ॥छ॥ युधिष्ठिरउवाच किंकर्तव्यंमनुष्येणलोकयात्राहितार्थि ना॥कथंवैलोकयात्रांतुकिंशीलश्चसमाचरेत् ॥१॥ भीष्मउवाच कायेनत्रिविधंकर्मवाचाचापिचतुर्विधं॥मनसात्रिविधंचैवदशकर्मपथां स्त्यजेत् ॥२॥ प्राणातिपातःस्तैन्यंचपरदारानथापिच॥त्रीणिपापानिकायेनसर्वतःपरिवर्जयेत् ॥३॥असत्प्रलापंपारुष्यंपैशुन्यमनृतंतथा॥ चत्वारिवाचाराजेंद्रनजल्पेन्नानुचिंतयेत् ॥४॥अनभिध्यापरस्वेषुसर्वसत्त्वेषुसौहृदं॥कर्मणांफलमस्तीतित्रिविधंमनसाचरेत् ॥५॥तस्मा द्वाक्कायमनसानाचरेदशुभंनरः॥शुभाशुभान्याचरन्हितस्यतस्याश्नुतेफलं ॥६॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशासनिके पर्वणिदानधर्मेलोकयात्राकथनेत्रयोदशोऽध्यायः॥१३॥

कथाचाऽऐहिकशिष्टव्यवहारः हितंचपारलौकिकंश्रेयस्तदर्थिनाकिंकर्तव्यंकिमवश्यमनुष्येयंलोक यात्रांलोकद्वयश्रेयःसाधनं ॥१॥ कर्मपथान्स्वाभाविककर्ममार्गान् ॥२॥ प्राणातिपातोहिंसा ॥३॥असत्प्रलापंग्राम्यवार्तादि पारुष्यंनिष्ठुरभाषणं पैशुन्यंराजद्वारादौपरदोषसूचनं अनृतंमिथ्यावादःपरपीडाकरः मनसाऽपिवंवदिष्यामीतिनानुचिंतयेत् ॥४॥अनभिध्येतिश्लोकेनपरद्रव्येष्वभिध्यानंपरस्यानिष्टचिंतनंवेदवादेषुनास्तिक्यमितित्रीणिन्याज्यानिलक्ष येत् दशत्यजेदित्यपक्रमात् ॥५॥ शुभंअहिंसादि आस्तिक्यांतं अशुभंहिंसादिनास्तिक्यांतं फलंअभयदुःखादिस्वर्गनरकांतं ॥६॥ इतिअनुशास॰नै॰भा॰त्रयोदशोऽध्यायः ॥१३॥

Digitized by Google